

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema VIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

non possunt stare, tamen habemus, qui pretium redemptionis erit, *ἀντὶ ἡμῶν*, vitam redemptionem dedit. Mat. 20. v. 28. Redemptio facta per Christum, Rom. 3. v. 24. 1. Cor. 1. Factus redemptio nobis. Idem Eph. 1. v. 7. Coloss. 1. v. 14. 1. Tim. 2. v. 6. Heb. 9. v. 14.

Is deleuit chirographum quod contra nos erat scriptum sanguine, Coloss. 2. 14. Imo condonavit omnia peccata. Ibid. v. 13. & in profundum maris demersit, Mich. 7. vers. 19.

Decem etiam talenta remisit, grandem summam, his qui penitenti corde deprecantur rationes. Matth. 18. Vnum hoc agamus, ne in misericordiam Dei peccemus & dicamus sicut Rom. 6. v. 1. Absit.

Satis est preteritum tempus ita esse transactum. 1. Pet. 4 v. 3.

FINIS.

THEMA VIII.

ACTOR. 4.

Non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomē est datū hominibus in quo oporteat nos saluos fieri.

DISPOSITIO.

Admodum insignis & memorabilis est hæc sententia, & inter præcipua dicta noui Testamenti numeratur merito. Docet enim nos de re omnium maxima, & de qua concertatum fuit à primordio mundi vsq; ad hæc nostra tempora: scilicet, de via ad salutem æternam consequendam: de qua etiam Petrus litigare cogitur cum Iudæis & gentibus, vnd̄ ist̄ dicitur vnd̄ den Hals kommen.

Quomodo igitur Petrus hoc loco demonstraerit Iudæis viam ad salutem, primum ipsius verba singula enucleabimus, & quid porro inde nobis restet discendum, videbimus.

Textus

Textus.

In precedenti capite Petrus cum Johanne sanauerat claudum ab ytero, in nomine Iesu Christi Nazareni Pro hoc beneficio malam gratiam receperunt Et in carcerem missi sunt.

Altera die ex carcere vocati, susebantur Consilio seniorum, scribarum, &c. Examinati, qua auctoritate & cuius nomine miraculum hoc ediderint, respondent (Petrus scilicet nomine aliorum) In nomine Iesu Christi Nazareni quem ipsi crucifixerunt, claudum hunc receperisse sanitatem. Nec temporalem tantum seu corporalem sanitatem contingere hominibus in nomine huius Iesu Nazareni, sed & æternam salutem.

Imo, non esse in alio salutem. Nec in angelo, nec homine, nec viuo, nec in ortuo, nisi in Christo.

Addit: Nec est aliud nomen datum hominibus, in quo possint salui fieri.

Multi quidem habent nomen hoc, quod saluatores sint, *Deusland* / sicut vocabantur Iudices, Ab ipsa scriptura sic nominati Jud. 3. v. 9. 2. Reg. 15. v. 5.

Sed sunt tantum in corporalibus & temporalibus necessitatibus adiutores & opitulatores. Verum ad æternam salutem nihil conferunt.

Multis etiam tributum fuit nomen Iesu, vt Syaridi & aliis. Iosua idem est nomen.

At in Iesu tantum Nazareno salus est.

Multi sunt Christi, id est, vncti à Domino: sed in vno Iesu Christo Nazareno salus est.

Quia de vno hoc Angelus pronunciat, quod saluum sit facturus populum suum, Matt. 1. v. 21.

L O C I,

I. Mirū est, post hanc tā claram Petri sententiā tātas potuisse oboriri tenebras in Ecclesia De gentib⁹ nō dicim⁹ qui ignorarūt nomē Iesu. At de his, quib⁹ frequēter hoc nomen

nomen fuit in ore. Interim tamen multis annorum Centuriis, non in vno Jesu Christo salutem quaesierunt, sed semper ad latus Christi vel Mariam vel Sanctos alios posuerunt. Imo mater Christi semper primas obtinuit in Papatu. Sic habet junner ein besser Herz zu ihr gehabt. Hinc torus Psalterium ad ipsam direxerunt; quod Bonaventurae fuit adscriptum. Impressum Parisiis, Anno 1513. 8. Junii. Vbi ex professo ista loca quae ad Christum pertinebant, detorserunt ad Mariam. Vt Psal. 51 v. 1. In te Domina speravi. In manus tuas Domina commendo spiritum meum.

Et Psal. 110. Dixit Dominus Dominae meae, sede mater mea à dextris meis, &c.

Vocatur ibidem: Maria Saluatrix pereuntium. Fons misericordiae. Paradysi ianua. Scala regni caelestis.

Ex quibus patet, Christum non solum agnitum pro Salvatore. Et Christi nomen non solum fuisse ab illis habitum sufficiens, in quo possimus salutem consequi.

Taceo Opitulatores 14. Et multas sanctorum Centurias, qui tanquam procuratores salutis inuocati sunt, vt testantur Litaniae & precula ipsorum.

Ita scilicet sordebat ipsis nomen Jesu, vt excogitarent Ordines propemodum infinitos, in quorum regulis sperabant salutem. [Nota. Numerantur in Opere illo excellentissimo Wolfiano centum quadraginta ordines, singuli suis nominibus & titulis insigniti.]

At damnati & maledicti omnes habentur, qui extra Christum vnum & solum volunt saluari. Ego sum via, veritas, vita, Joh. 14. v. 6. Ego sum ianua, Joh. 10. v. 7. Qui per aliud ostium ingreditur fur & latro est, Ibid. v. 1.

Ego torcular solus calcavi, Esa. 63 v. 3.

Gloriam meam alteri non dabo, Esa. 48. Ego delecto. Esa. 43. v. 25.

Vnus mediator, 1. Tim. 2. v. 5.

Iraq; confidimus in gratia Domini nostri Jesu Christi sicut & patres saluari sunt, Act. 15. v. 11.

Nec

Nec re
tro au
malignan
prehenfus
randem oc
Infantis Pa
hinc doct
enim Jud
mirum, f
Christo fa
Sic ita q
dor vire ad
Et beaur

Curat
planctum v

Historia
fuerit is, co
stiratus Es
clarus.

Misere
tus vrbe h
uestiati oru
folus fa d
est perleq

Mirum
tius abieci

At Deu
qua prim
morte ian

Nec refert quicquam, quod dum ita docemus cum Petro audimus hæretici. Vetus est illa Cantilena Ecclesiæ malignantium. Petrus ipse propter hanc doctrinam reprehensus est in Concilio Scribarum, post virgis caesus, & tandem occisus. Paulo hanc doctrinam proferenti dicunt, Infans Paulus. Act. 26. Audit spermologus, Act. 17. Imo huic doctrinæ toto orbe contradicitur, Act. 28. v. 22. Est enim Judæis offensio, Gentibus stulticia, 1. Cor. 1. Et quid mirum, si ipsis Pontificibus Romanis fuit exosa illa de Christo fabula? sicut Bembo dixit.

Sit itaque aliis odor mortis ad mortem, nobis erit odor vitæ ad vitam, 2. Cor. 2. v. 16.

Et beatus qui non fuerit offensus in me, Matth. 11.

F I N I S.

T H E M A IX.

Act. 8. v. 2. & c.

Curauerunt funus Stephani viri religiosi, & fecerunt planctum magnum super eum.

D I S P O S I T I O.

Historia hæc breuis, de sepultura Stephani docet. Quis fuerit is, constat vobis omnibus, Diaconus scilicet constitutus Ecclesiæ primitiæ, plenus spiritu, miraculis clarus.

Misere autem petiit, si mundi iudicia spectemus, eictus vrbe Hierosolyma & lapidatus non sine magno aduersariorum (scilicet Sauli etiam, qui postea Paulus Apostolus factus,) tripudio. Post cuius obitum maxima orta est persecutio in Ecclesia Hierosolymitana.

Mirum itaque si humatus fuit Stephanus, & non potius abiectus sicut canis rabidus.

At Deus ipsi procurauit honestissimam sepulturam: de qua primum, deinde etiam de luctu illo super Stephanam mortem iam paucula quædam tractabimus.

I. PARS.